

De utdöda araberna, de kvarvarande araberna och de berömda arabiska stammarnas migration

De utdöda araberna, de kvarvarande araberna och de berömda arabiska stammarnas migration

Arabiska historiker och traditioner delar in Arabiens invånare i två breda kategorier: deras utdöda förfäder och det kvarvarande folket. De utdöda förfäderna kallas Al-'Arab Al-Ba'idah (de utdöda araberna), som levde och blomstrade i gråa forntiden men som nästan helt har upphört att existera. Exempel på dessa utdöda araber är 'Aad, Thamud, Tasm, Jadis, 'Amlaq och andra av vilka inga överlevande i praktiken finns kvar.

Koranen gör upprepade hänvisningar till dessa svunna folk, särskilt till 'Aad och Thamud. Det förra blomstrade i södra Arabien (Hadramaut-regionen) och det senare i norra Arabien, särskilt i regionen Al-Hijr. Profeterna Hud [25] och Saalih [26] (عَلَيْهِ السَّلَامُ) sändes respektive till dessa två folk. Nyliga utgrävningar har blottat arkeologiska lämningar som bekräftar sanningen i vad Koranen, de gamla arabiska traditionerna och de arabiska historikerna uppger om dessa deras utdöda förfäder. Thamud nämns vid namn i en inskription av den assyriske kungen Sargon II, daterad till 715 f.Kr. De nämns även av Ptolemaios och Plinius. [27]

Det kvarvarande folket delas in i två kategorier: Al-'Arab Al-'Aribah, eller de ursprungliga araberna, och Al-'Arab Al-Musta'ribah, eller de naturaliserade araberna. De förra är ättlingar till Ya'rub, son till Yashjub, son till Qahtan (Joktan i Gamla testamentet). [28] De kallas därför mer allmänt qahtanitiska araber. Deras hemvist var Jemen. De berömda sabeiska och himyaritiska rikena, och deras höga civilisationsgrad, var dessa qahtanitiska arabers verk. Koranen gör särskild omnämning av sabeerna. [29]

Sedan urminnes tider hade emellertid många qahtanitiska araber migrerat från sitt ursprungliga hemland och spridit sig över alla delar av den arabiska halvön. Senare fick migrationsprocessen ökad fart till följd av det första genombrottet av Ma'rib-dammen och romarnas undanträngande av araberna från sjöhandeln under det första århundradet e.Kr. Bland dem som på detta sätt migrerade från tid till annan kan stammen Azd nämnas.

En gren av denna stam, Banu Thalabah ibn 'Amr, bosatte sig först i regionen Ath-Tha'labiyyah men flyttade därefter vidare till Madinah. Deras

De utdöda araberna, de kvarvarande araberna och de berömda arabiska stammarnas migration

ättlingar var de berömda stammarna 'Aws och Khazraj, som med tiden blev Profetens hjälpare (Ansaar). En annan gren av Azd-stammen, Banu Harithah ibn 'Amr, bosatte sig i Hijaz och kom att bli mer känd som Banu Khuza'ah.

De ockuperade med tiden Makkah och trängde undan dess tidigare invånare, Banu Jurhum. En annan viktig qahtanitisk stam, Banu Lakhm, bosatte sig i Al-Hirah (nuvarande Kufa-regionen i Irak), där de grundade en bufferstat mellan Arabien och det persiska riket (ungefär 200–602 e.Kr.). En annan mäktig stam, Banu Ghassan, bosatte sig i södra Syrien och grundade det ghassanidiska kungariket där, och spelade en liknande roll som bufferstat mellan det bysantinska riket och Arabien. Det ghassanidiska riket upphörde till följd av sasanidernas Khusraw Parwez erövring av regionen, inklusive Damaskus och Jerusalem, år 613–614 e.Kr.

Två andra mäktiga qahtanitiska stammar som bosatte sig i Arabien var Banu Tayy och Banu Kindah. Den förra bosatte sig i norra Arabien, i regionen mellan bergen 'A'a och Salma, som av den anledningen är mer kända som Tayyi'-bergen. Den berömde Hatim At-Tayyi tillhörde denna stam. Banu Kindah å andra sidan bosatte sig i centrala Arabien och etablerade ett kungadöme där. Deras härskare bar, till skillnad från andra, titeln kung (Malik).

De naturaliserade araberna, Al-'Arab Al-Musta'ribah, var ättlingar till profeten Ibrahim genom hans äldste son profeten Ismaeel (عَلَيْهِ السَّلَامُ). Man bör inte tro att de kom till Arabien senare än de ovannämnda qahtanitiska stammarna från söder. Profeten Isma'il och hans mor bosatte sig faktiskt i Makkah långt innan spridningen av de ovannämnda qahtanitiska stammarna till olika delar av Arabien.

Det bör också noteras att profeten Ibrahim inte var en icke-arabisk eller icke-semitisk person. Han härstammade från samma semitiska araber som långt tidigare hade migrerat och bosatt sig i Tigris-Eufrat-dalen (Babylonien). I den meningen var hans ankomst till Makkah och bosättandet av sin son och hustru där en slags återkomst till hans förfäders ursprungliga hemland. Ismaeels ättlingar kallas "naturaliserade araber" inte egentligen för att de ursprungligen var icke-semitiska utomstående, utan huvudsakligen för att deras förfäder långt tidigare hade lämnat landet.

Fotnoter:

De utdöda araberna, de kvarvarande araberna och de berömda arabiska stammarnas migration

[25] Surah XI i Koranen är uppkallad efter honom. Se särskilt vers 50-60. Se även 7:65-72; 26:123-140 och 46:21-26.

[26] Se Koranen 7:73-79; 11:61-68; 26:141-149; 27:45-53.

[27] *First Encyclopaedia of Islam*, 1913 till 1936, VIII, s. 736.

[28] Qahtan var son till 'Abir, son till Shalikh, son till Arfakhshad, son till Sam, son till Nuh (fvh)

[29] Surah 34 i Koranen är uppkallad efter dem, se särskilt vers 15-21. Se även 27:22.

Utdrag ur boken "The Biography of Prophet Mohammad ﷺ" vol. 1 av Mohammad Thajammul Hussain Manna